

[Margrete Auken]

den vagthavende på statens institut for strålehygiejne, så han kunne komme og måle, hvis noget skulle gå galt, ja, så var alt vel i orden – »Min sjæl, hvad vil du mer?«

Vi er nogle, der er knap så trygge ved hele historien. Vi synes nok, at den svenske regering, uanset om den var traktatmæssigt forpligtet dertil eller ej, kunne have anvendt proceduren i den nordiske miljøkonvention, så hele spørgsmålet var blevet anderledes grundigt belyst og vurderet. Det havde været en hel del mere broderligt af et broderfolk. Det havde også været mere behændigt af svenskerne. I takt med, at skandalemeldingerne om »Sigyn« strømmer ud efter dette det bedste skibs famøse grundstødning ved indsejlingen til Barsebäck for nylig, bliver den sjuskede behandling af denne sag pinligere og pinligere. Det havde måske være endnu mere broderligt, hvis svenskerne efter bedste evne havde forsøgt at holde os uden for deres selvskabte problemer. Danmark har ikke kernekraft og har derfor heller ikke noget affaldsproblem, altså ud over det, svenskerne sender i hovedet på os for selv at blive det kvit. Vi synes, det er skrapt, og er forundrede over den danske regerings lamme-frømme accept.

Foruden en nøjere belysning af hele beslutningsproceduren, sikkerhedsproblemerne og mulighederne for en alternativ transportvej, har vi bedt om at få oplyst alternativer til oparbejdning, som knap kan kaldes en løsning på affaldsproblemet, men blot en udskydelse. Det kommer nemlig også os ved.

Havde svenskerne besluttet sig til slutdeponering og havde valgt noget, der lå lidt længere væk end Ven – man ved jo ikke, hvad de kan finde på – altså også gerne længere væk end Barsebäck, skulle vi have holdt os udenfor. Men nu har man valgt en løsning, der dels forøger risikoen og svineriet, dels skaber lige så store affaldsproblemer og dels synes at komme til at yde et væsentligt bidrag til den makabre franske oprustning. Meget tyder på, at vi med hele den her sag kommer frem til den vel også for svenskerne temmelig ubehagelige situation, at der kommer svensk plutonium i franske bomber, og det er, hvis man tænker sig lidt om, ikke en sag, der alene angår Sverige og Frankrig.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Med venlig hilsen til Heine hedder det vistnok: Min kære, hvad vil du dog mere.

Margrete Auken (SF):

Nej, »Min sjæl, hvad vil du mer?« Det er et salmecitat: »Lad Gud kun råde . . . «

Besvarelse

Miljøministeren (Chr. Christensen):

De svenske planer for den fremtidige søtransport af brugt reaktorbrændsel fra svenske atomkraftværker gennem Store Bælt og Øresund har i sommerens løb været en del fremme i den offentlige debat. Det har givet anledning til en række spørgsmål, der er besvaret dels her i folketinget, dels over for folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Den tidligere miljøminister Erik Holst har løbende orienteret udvalget, og endvidere har jeg den 13. oktober 1982 haft samråd med udvalget om disse søtransporter. Behandlingen af spørgsmålene i forbindelse med søtransporten er sket i samarbejde med miljøstyrelsen, industriministeriets søfartsafdeling og statens institut for strålehygiejne.

Sådanne transport er ikke noget nyt. Brugt reaktorbrændsel er siden 1975 blevet sejlet fra Oskarshamnværket på den svenske Østersøkyst til oparbejdningsanlæg i England. De svenske myndigheder spurgte dengang, om danske myndigheder havde ønsker med hensyn til gennemførelsen af transporterne. De danske myndigheder henstillede, at man sejlede via Store Bælt og tog dansk lods om bord fra Bornholm til Skagen, endvidere at danske myndigheder blev holdt underrettet om skibets fartplan. Henstillingerne er blevet efterkommet, og der har ikke været uheld.

I december 1981 blev de danske myndigheder indbudt til drøftelse af en ny svensk søtransportplan for brugt reaktorbrændsel. En første udveksling af synspunkter skete i februar 1982, hvilket var før de svenske myndigheder godkendte planen. En afsluttende drøftelse skete den 24. august 1982. Man udtrykte fra dansk side forståelse for, at søtransport fra Barsebäck nødvendigvis forudsætter sejlroute i Øresund. Derimod nærede man en generel betænkelighed ved, at Øresund kunne blive brugt som hovedroute for transporterne fra de andre svenske atom-